

LA QÜESTIÓ DELS TRASTORNS PSYCHICS POST-OPERATORIS
EN EL CONGRÈS D'ALIENISTES I NEUROLOGISTES DE FRANÇA
I DELS PAÍÇOS DE LA LLENGUA FRANCESA

Després de llegit l'informe den Rayneau, que varem publicar en el nostre primer numero, en Régis, de Bordeaux, va manifestar que regna encara entre ls autors un desacord profon sobre la qüestió dels trastorns psychics post-operatoris. Aquest desacord prové, sobre tot, al seu entendre, de que la majoria d'aquests trastorns naixen i evolucionen en els hospitals i sols un petit nombre van a l'asil. És, doncs, sobre tot en els hospitals que ls alienistes deuen estudiar-los.

Desde uns quants anys m'he entregat, digué, en aquestes condicions, an aquest estudi, i de lo observat ne dedueixo que en el conjunt de lo que s'anomenen trastorns psychics post-operatoris s'han de distingir dos ordres de fets: 1.er, els trastorns psychics que sobrevénen simplement am motiu d'una operació; 2.^{on}, els trastorns psychics que depenen, com causa fonamental, de l'operació.

Els ultims sols deuen esser retinguts com trastorns psychics post-operatoris. Els altres són bojeries comunes, vesanies degudes a la predisposició i que no tenen de comú am l'operació més que la coincidència. Per lo tant, no hem de preocupar-nos-en.

Al contrari de lo que succeeix en aquestes vesanies que afecten necessariament alguna forma, els verdaders trastorns psychics post-operatoris responen a un mateix typo clinic. Aquest typo clinic és la *confusió mental*. L'aspecte exterior del malalt pot variar: pot haver-hi depressió, abatiment o, al contrari, excitació i violència; però això depèn simplement de la varietat de confusió mental, simple, estúpida, aguda, meningítica, etc., que està en causa. En el fons, se retroba en tots els casos l'element fonamental de la malaltia, és dir, l'obtusió, l'entorpiement, la desorientació de l'esperit.

Sobre aquest fons de confusió mental sobrevé molt freqüentment un estat delirant.

Aquest estat delirant se presenta am tots els symptomes de lo que jo anomeno deliri *oníric* i que crec caracteristic d'una intoxicació, exògena o endògena.

La symptomatologia dels accidents mentals post-operatoris coneguda, és precís demanar-se si no és possible d'establir entre ells una divisió. La que m sembla més racional i més en relació amb els fets és la divisió chronologica, basada en l'epoca d'aparició dels trastorns psychics.

Aquests trastorns psychics se classifiquen, en efecte, per dir-ho així, en tres agrupaments: 1.er, els trastorns psychics immediats, que sobrevénen desseguida després de l'operació; 2.^{on}, els trastorns psychics secundaris, que esclaten del segon al tercer dia; 3.er, en fi, els trastorns